

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยในการปรับตัวทางวัฒนธรรม และแนวทางในการปรับตัวทางวัฒนธรรมใหม่ของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Research) มีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Survey Questionnaire) รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกนั้นจะใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง คือ การใช้โครงคำถามร่วมกัน แต่รายละเอียดของคำถามจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเด็นความน่าสนใจของแต่ละบุคคล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face to Face)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย คือ นักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาทั้งหมดที่กำลังศึกษาในระหว่างปีการศึกษา 2553-2557 ทั้งในระดับปริญญาบัณฑิต มหาบัณฑิตและระดับดุษฎีบัณฑิต จากคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวนทั้งหมด 25 คน ซึ่งประกอบไปด้วย

(1) นักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ได้รับทุนรัฐบาลไทย สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) กระทรวงการต่างประเทศ จำนวน 17 คน ทั้งหมด 5 รุ่น ดังนี้

รุ่นที่ 1	ปีการศึกษา 2553	ระดับดุษฎีบัณฑิต จำนวน 1 คน
รุ่นที่ 2	ปีการศึกษา 2554	ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 1 คน
รุ่นที่ 3	ปีการศึกษา 2555	ระดับดุษฎีบัณฑิต จำนวน 1 คน ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 8 คน
รุ่นที่ 4	ปีการศึกษา 2556	ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 3 คน
รุ่นที่ 5	ปีการศึกษา 2557	ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 3 คน

(2) นักศึกษาจากโครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราชอาณาจักรกัมพูชาด้านการศึกษาของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานทุนการศึกษาให้นักศึกษาจากประเทศกัมพูชา จำนวน 8 คน ทั้งหมด 3 รุ่น รวมทั้งทุนส่วนตัว ดังนี้

รุ่นที่ 1	ปีการศึกษา 2555	ระดับดุษฎีบัณฑิต จำนวน 2 คน
รุ่นที่ 2	ปีการศึกษา 2556	ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 1 คน

รุ่นที่ 3 ปีการศึกษา 2557	ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 2 คน
	ระดับบัณฑิต จำนวน 1 คน
ทุนส่วนตัว ปีการศึกษา 2555	ระดับมหาบัณฑิต จำนวน 1 คน
ทุนส่วนตัว ปีการศึกษา 2557	ระดับบัณฑิต จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างการสำรวจด้วยแบบสอบถาม เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ นักศึกษาชาวลาว และชาวกัมพูชาทั้งหมดที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ ทั้งในระดับบัณฑิต มหาบัณฑิตและระดับดุขฎีบัณฑิต จากคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รวมทั้งหมด 25 คน

กลุ่มตัวอย่างการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คือ นักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ ทั้งในระดับบัณฑิต มหาบัณฑิตและระดับดุขฎีบัณฑิต จากคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รวมทั้งหมด 25 คน และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกั นักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 30 คน

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลโดยในแต่ละส่วน ไม่ว่าจะเป็นจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเครื่องมือก่อนที่จะนำไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง (Pilot Test) เพื่อหาจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ทั้งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์สามารถใช้การได้จริง และสามารถหาคำตอบให้กับคำถามการวิจัยได้อย่างที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ซึ่งลำดับขั้นตอนการทดสอบเครื่องมือมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ได้กรอบความคิดในการออกแบบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยอ้างอิงจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาให้ช่วยตรวจทาน และแก้ไขในขั้นแรก
3. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กลับไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง หลังจากทำการแก้ไขในขั้นแรกเสร็จ
4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้นักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชา จำนวน 5 คน ได้ลองทำ เพื่อหาข้อบกพร่องและนำไปปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งกลับไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง
5. เมื่อได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้กระชับและรัดกุม เพื่อให้เป็นเครื่องมือที่ช่วยหาคำตอบให้กับคำถามการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์
6. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขทั้งหมด 4 ครั้ง ออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ตั้งแต่วันที่ 10-30 ตุลาคม พ.ศ. 2557 รวมระยะเวลา 20 วัน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยการนำเอากรอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการ เพื่อนำมาตอบคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ทั้ง 3 ข้อ

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยการนำเอากรอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการ เพื่อนำมาตอบคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ทั้ง 3 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยการนำเอากรอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการ เพื่อนำมาตอบคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ทั้ง 3 ข้อ แบบสอบถามนี้มี 1 ชุด 2 ภาษา คือ ชุดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย และชุดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

ชุดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย และชุดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ ระดับการศึกษา สาขาวิชาและคณะที่ศึกษา อาชีพก่อนที่จะเข้ามาศึกษา เหตุผลในการเลือกมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เหตุผลและจำนวนครั้งที่เคยมาประเทศไทย/จังหวัดอุบลราชธานี และระยะเวลาทั้งหมดที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจนถึงปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาและรูปแบบของการปรับตัวทางวัฒนธรรม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในทั้ง 3 มิติ ได้แก่ มิติของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เข้าไปอยู่ (Cognitive domain) มิติของทัศนคติและความรู้สึก (Affective Domain) และมิติของพฤติกรรม (Behavioral Domain)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยในการปรับตัวทางวัฒนธรรม ได้แก่ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่บ่งบอกถึงความสำเร็จของการปรับตัวและประสิทธิภาพของการสื่อสารต่างวัฒนธรรม คือ การมีความสุข สามารถรักษาความสัมพันธ์กับคนอื่นได้ สามารถทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จ และไม่มีความตระหนกทางวัฒนธรรม

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการปรับตัวทางวัฒนธรรมใหม่ ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของสื่อบุคคล หน่วยงาน และสื่อมวลชนที่มีส่วนช่วยในการปรับตัว รวมถึงระดับของการใช้สื่อบุคคล หน่วยงาน และสื่อมวลชนที่เปิดรับในระหว่างที่ศึกษา

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยการนำเอากรอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการ เพื่อนำมาตอบคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ทั้ง 3 ข้อ แบบสัมภาษณ์นี้มี 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ภาษา คือ ชุดคำถามภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย และชุดคำถามภาษาอังกฤษ

สำหรับนักศึกษาชาวกำพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2 คือ ชุดคำถามสำหรับกลุ่มอาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาชาวลาวและชาวกำพูชา และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

ชุดที่ 1 ชุดคำถามภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชาวลาวและชาวกำพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย จำนวน 24 คน และชุดคำถามภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชาวกำพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ซึ่งจะใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง คือ การใช้โครงคำถามร่วมกัน แต่รายละเอียดของคำถามจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเด็นความน่าสนใจของแต่ละบุคคล ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ดังนี้

- แรงจูงใจ/เหตุผลในการมาเมืองไทยเป็นอย่างไร
- ทิศนคติต่อเมืองไทยเป็นอย่างไร มาเรียนแล้วเป็นอย่างไรที่คิดใหม่
- เตรียมตัวก่อนที่จะมาเมืองไทยอย่างไรบ้าง แล้วคิดว่าการเตรียมตัวจะช่วยให้การปรับตัวได้หรือไม่ อย่างไร
- บทบาทของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่างๆเป็นอย่างไร มีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร คิดว่าหน่วยงานต่างๆทำหน้าที่ได้ดีแค่ไหน
- การปฐมนิเทศเป็นอย่างไร ช่วยได้มากน้อยแค่ไหน ดีหรือยัง ต้องการปรับอย่างไร
- เมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียนหรือการใช้ชีวิต นักศึกษาใช้วิธีแก้ปัญหาอย่างไร
- จำนวนเพื่อนสนิทของนักศึกษามีกี่คน เป็นคนประเทศอะไร และเพื่อนสนิทเหล่านั้นช่วยเหลือในเรื่องต่างๆได้เยอะหรือไม่ อย่างไร
- เพื่อนสนิทที่คุยได้ในระดับไหน รู้จักในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน
- ส่วนใหญ่เวลากินข้าวกินกับใคร แล้วนักศึกษาเคยไปเที่ยวข้างนอกไหม
- ที่อยู่อาศัยเป็นอย่างไร หอพักศึกษาเป็นแบบไหน อย่างไร
- สื่อทีวีมีผลไหม ดูทีวีแบบไหน ทีวีไทยช่วยไหม เพราะอะไร รู้สึกว่าทีวีไทยเป็นยังไง นำเสนอข่าวเป็นอย่างไร
- การเจอกันแบบออนไลน์ ออฟไลน์ มีผลต่างกันไหม แล้วความสัมพันธ์เปลี่ยนไหม ทิศนคติต่างกันหรือเปล่า มีผลต่อการปรับตัวหรือไม่ อย่างไร
- ทิศทางในการปรับตัวแบบไหนมากที่สุด ส่วนไหนที่คงความเป็นลาว/กำพูชา ส่วนไหนปรับให้เป็นไทย แล้วคงโดยวิธีไหน
- ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาที่จะรับทุนในรุ่นต่อไป อาจารย์ผู้สอน ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานอื่นๆ

ชุดที่ 2 ชุดคำถามสำหรับกลุ่มอาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาชาวลาวและชาวกำพูชา และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งจะใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง คือ การใช้โครงคำถามร่วมกัน แต่รายละเอียดของคำถามจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเด็นความน่าสนใจของแต่ละบุคคล ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ดังนี้

- ถ้าจะรับนักศึกษาลาว/กำพูชาใหม่มีการปฏิบัติอย่างไร กระบวนการเป็นอย่างไร
- บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์ ในส่วนของนักศึกษาชาวลาวและชาวกำพูชาเป็นอย่างไร
- ความรับผิดชอบของอาจารย์/บุคลากรคืออะไร เป้าหมายหลักคืออะไร
- หน่วยงานมีกิจกรรมสนับสนุนนักศึกษาชาวลาวและชาวกำพูชาอย่างไร
- การปฐมนิเทศเป็นอย่างไร ช่วยได้มากน้อยแค่ไหน ดีหรือยัง ต้องการปรับอย่างไร

- กรณีที่นักศึกษามีปัญหาต้องการความช่วยเหลือ กลไกที่พยายามช่วยเหลือเหล่านั้นเป็นอย่างไร
- ช่องทางในการปรึกษาหารือเวลามีปัญหาเป็นอย่างไร
- อยากให้อาจารย์/บุคลากรช่วยเหลืออันไหนให้เห็นปัญหาในภาพรวมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาเป็นอย่างไร
- ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชา อาจารย์ผู้สอน ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานอื่นๆ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากงานวิจัยนี้มีคำถามการวิจัยที่ต้องการทราบถึงกระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรม องค์ประกอบที่มีส่วนช่วยในการปรับตัวทางวัฒนธรรม และแนวทางในการปรับตัวทางวัฒนธรรมใหม่ของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อหาคำตอบให้กับคำถามการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) มีการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถามด้วยการแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ การกำหนดค่าต่างๆ ในแบบสอบถาม คือ ชุดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย และชุดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชาวกัมพูชาที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ในการวัดระดับความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมใช้แนวคิดของ Kim (1994) ซึ่งแบ่งความสามารถออกเป็น 3 ส่วน คือ (1) ส่วนของความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เข้าไปอยู่ (Cognitive domain) ผู้วิจัยได้กำหนดค่าต่างๆ ไว้ดังนี้

ใช่	แสดงถึงความรู้ที่ถูกต้อง	เท่ากับ 1 คะแนน
ไม่ใช่	แสดงถึงความรู้ที่ผิด	เท่ากับ 0 คะแนน

(2) ส่วนของทัศนคติและความรู้สึก (Affective Domain) และ (3) ส่วนของพฤติกรรม (Behavioral Domain) ผู้วิจัยได้กำหนดค่าต่างๆ ไว้ดังนี้

น้อยที่สุด	แสดงถึงทัศนคติเชิงบวก และพฤติกรรมเชิงบวกในระดับน้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	แสดงถึงทัศนคติเชิงบวก และพฤติกรรมเชิงบวกในระดับน้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	แสดงถึงทัศนคติเชิงบวก และพฤติกรรมเชิงบวกในระดับปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
มาก	แสดงถึงทัศนคติเชิงบวก และพฤติกรรมเชิงบวกในระดับมาก	เท่ากับ 4 คะแนน

มากที่สุด

แสดงถึงทัศนคติเชิงบวก และพฤติกรรม

เชิงบวกในระดับมากที่สุด

เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการปรับตัวทางวัฒนธรรมใหม่ ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของสื่อบุคคล หน่วยงาน และสื่อมวลชนที่มีส่วนช่วยในการปรับตัว ผู้วิจัยได้กำหนดค่าต่างๆ ไว้ดังนี้

ระดับน้อยที่สุด

แสดงระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

เท่ากับ 1 คะแนน

ระดับน้อย

แสดงระดับความคิดเห็นน้อย

เท่ากับ 2 คะแนน

ระดับปานกลาง

แสดงระดับความคิดเห็นปานกลาง

เท่ากับ 3 คะแนน

ระดับมาก

แสดงระดับความคิดเห็นมาก

เท่ากับ 4 คะแนน

ระดับมากที่สุด

แสดงระดับความคิดเห็นมากที่สุด

เท่ากับ 5 คะแนน

ระดับของการใช้สื่อบุคคล หน่วยงาน และสื่อมวลชนที่เปิดรับในระหว่างที่ศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดค่าต่างๆ ไว้ดังนี้

ไม่เคยเลย

แสดงระดับการเปิดรับน้อยที่สุด

เท่ากับ 1 คะแนน

นานครั้ง

แสดงระดับการเปิดรับน้อย

เท่ากับ 2 คะแนน

ปานกลาง

แสดงระดับการเปิดรับปานกลาง

เท่ากับ 3 คะแนน

บ่อยครั้ง

แสดงระดับการเปิดรับมาก

เท่ากับ 4 คะแนน

เป็นประจำ

แสดงระดับการเปิดรับมากที่สุด

เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการสื่อสารและการปรับตัวทางวัฒนธรรมนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชา ตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการปรับตัว ซึ่งจะเป็นการประเมินการเรียนและการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ด้วยการที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนเพื่อประเมินตนเอง 4 ข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าต่างๆ ไว้ดังนี้

ระดับ 1-4 คะแนน

แสดงระดับการปรับตัวได้น้อย – น้อยที่สุด

ระดับ 5-7 คะแนน

แสดงระดับการปรับตัวได้ปานกลาง

ระดับ 8-10 คะแนน

แสดงระดับการปรับตัวได้มาก – มากที่สุด

2. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบบรรยาย (Descriptive) แยกประเด็นที่น่าสนใจเป็นหมวดหมู่ และนำมาวิเคราะห์เสริมข้อมูลจากแบบสอบถามเห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อให้ผลการวิจัยที่ได้สามารถตอบคำถามการวิจัยได้ครอบคลุมที่สุด

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาความเหมือนและความต่างของผลการวิจัยในครั้งนี้